

Anonymizovaná verze

Překlad

C-768/19 – 1

Věc C-768/19

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

18. října 2019

Předkládající soud:

Bundesverwaltungsgericht (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

15. srpna 2019

Žalovaná a navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“:

Spolková republika Německo

Žalobce a odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“:

SE

[omissis]

Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud, Německo)

USNESENÍ

[omissis]

Ve správní věci

1. SE,

[omissis]

[omissis]

žalobce a odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“,

[omissis]

proti

Spolkové republice Německo,

[omissis]

žalované a navrhovatelce v řízení o opravném prostředku „Revision“,

další účastník řízení:

Der Vertreter des Bundesinteresses
beim Bundesverwaltungsgericht (zástupce hájící zájmy Spolkové republiky
Německo při Spolkovém správním soudu),
[omissis] 10557 Berlín,

1. senát Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správní soud)
na základě jednání konaného dne 15. srpna 2019
[omissis]

rozhodl takto:

Řízení se přerušuje.

Na základě článku 267 SFEU se Soudnímu dvoru Evropské unie předkládá žádost o rozhodnutí o následujících předběžných otázkách:

1. Musí se v případě žadatele o azyl, který před tím, než dosáhlo zletilosti jeho dítě, které je členem rodiny, která existovala v zemi původu, a kterému byl na základě žádosti o ochranu, podané před dosažením zletilosti, po dosažení zletilosti přiznán status doplňkové ochrany (dále jen „osoba požívající ochrany“), vstoupil na území hostitelského členského státu osoby požívající ochrany a rovněž tam podal žádost o mezinárodní ochranu (dále jen „žadatel o azyl“), v případě vnitrostátní právní úpravy, která pro účely přiznání nároku na přiznání doplňkové ochrany odvozeného od osoby požívající ochrany odkazuje na čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95/EU, při určení, zda je osoba požívající ochrany „nezletilá“ ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95/EU, vycházet z doby vydání rozhodnutí o žádosti o azyl podané žadatelem o azyl, anebo z nějakého dřívějšího okamžiku, například doby, kdy

- a) byl osobě požívající ochrany přiznán status doplňkové ochrany,
- b) žadatel o azyl podal svou žádost o azyl,
- c) žadatel o azyl vstoupil na území hostitelského členského státu nebo

- d) osoba požívající ochrany podala svou žádost o azyl?
2. V případě,
- a) že je rozhodná doba podání žádosti:

Musí se v tomto ohledu vycházet z písemně, ústně nebo jinak vyjádřené žádosti o ochranu, o které byl vyrozuměn vnitrostátní orgán příslušný pro vyřizování žádostí o azyl (dále jen „žádost o azyl“), nebo z formálně podané žádosti o mezinárodní ochranu?

b) že je rozhodná doba vstupu žadatele o azyl na území nebo doba, kdy podal žádost o azyl: Je rovněž relevantní, zda v této době dosud nebylo rozhodnuto o žádosti o ochranu podané osobou požívající ochrany, která byla později uznána za osobu požívající doplňkové ochrany?

3. a) Jaké požadavky musí být stanoveny v situaci popsané v první předběžné otázce, aby se v případě žadatele o azyl jednalo o „rodinného příslušníka“ [čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95/EU], který se zdržuje „v souvislosti se žádostí o mezinárodní ochranu ve stejném členském státě“, ve kterém se zdržuje osoba požívající mezinárodní ochrany, a který je součástí rodiny, která existovala „již v zemi původu“? Vyžaduje se zejména, aby byl v hostitelském členském státě obnoven rodinný život mezi osobou požívající ochrany a žadatelem o azyl ve smyslu článku 7 Listiny základních práv Evropské unie, nebo v tomto ohledu postačuje pouhá současná přítomnost osoby požívající ochrany a žadatele o azyl v hostitelském členském státě? Je rodič rodinným příslušníkem i tehdy, pokud vstup na území podle okolností daného případu neměl za cíl skutečné převzetí odpovědnosti ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95/EU za osobu požívající mezinárodní ochrany, která je dosud nezletilá a svobodná?

b) Pokud otázka 3. a) musí být zodpovězena v tom smyslu, že v hostitelském členském státě muselo dojít k obnovení rodinného života mezi osobou požívající ochrany a žadatelem o azyl ve smyslu článku 7 Listiny základních práv Evropské unie, je relevantní, v jaké době k tomuto obnovení došlo? Musí se v tomto ohledu vycházet z toho, zda byl rodinný život obnoven v určité lhůtě po vstupu žadatele o azyl na území, v době podání žádosti o azyl ze strany žadatele o azyl, nebo v době, kdy osoba požívající ochrany dosud byla nezletilá?

4. Pozbývá žadatel o azyl na základě dosažení zletilosti osobou požívající ochrany a s tím spojeného zániku odpovědnosti za osobu, která je nezletilá a svobodná, postavení rodinného příslušníka ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95/EU? Pokud tomu tak není: Trvá toto postavení rodinného příslušníka (a s ním spojená práva) bez jakéhokoli časového omezení i po tomto dni, nebo zaniká po uplynutí určité lhůty (pokud ano, jaké?) či pokud nastanou určité okolnosti (pokud ano, jaké)?

Odůvodnění:

I

- 1 Žalobce se domáhá přiznání statusu doplňkové ochrany.
- 2 Žalobce tvrdí, že je afgánský státní příslušník. Žalobce je otcem syna narozeného dne 20. dubna 1998. Tento syn v roce 2012 vstoupil na spolkové území. Pravomocným rozhodnutím [Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Spolkový úřad pro migraci a uprchlíky, Německo)] ze dne 13. května 2016 mu byl vedle zamítnutí žádosti o azyl přiznán status doplňkové ochrany.
- 3 Žalobce tvrdí, že na území Spolkové republiky Německo vstoupil pozemní cestou v lednu 2016. V únoru 2016 požádal o azyl a dne 21. dubna 2016 podal formální žádost o mezinárodní ochranu. Spolkový úřad pro migraci a uprchlíky zamítl jeho žádosti o udělení azylu, o přiznání postavení uprchlíka, resp. statusu doplňkové ochrany, jakož i jeho návrh na určení, že jsou dány překážky vyhoštění podle § 60 odst. 5 a odst. 7 první věty [Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet (zákon o pobytu, výdělečné činnosti a integraci cizinců na spolkovém území, dále jen „AufenthG“)].
- 4 Verwaltungsgericht (správní soud, Německo) žalované napadeným rozsudkem uložil, aby žalobci na základě § 26 odst. 5 ve spojení s odst. 3 první větou [Asylgesetz (zákon o azylu, dále jen „AsylG“)] jakožto rodiči nezletilé svobodné osoby požívající ochrany přiznala status doplňkové ochrany. Syn žalobce byl v době podání žádosti o azyl, která je v tomto ohledu rozhodná, ještě nezletilý. V této souvislosti musí být žádost o azyl považována za podanou, jakmile je příslušný orgán vyrozuměn o žádosti osoby, která hledá ochranu, o azyl.
- 5 Žalovaná svým přímým opravným prostředkem „Revision“ (*Sprungrevision*) namítá porušení § 26 odst. 3 první věty AsylG. Podle § 77 odst. 1 první věty AsylG je pro posouzení skutkového a právního stavu v zásadě, jak tomu je rovněž v projednávané věci, rozhodný den konání posledního jednání v řízení před soudem zabývajícím se skutkovými otázkami nebo – pokud se takové jednání nekonalo – vydání rozhodnutí soudu zabývajícího se skutkovými otázkami, kterým se končí řízení. Ustanovení § 26 odst. 3 AsylG v tomto ohledu neobsahuje žádnou výslovnou zákonnou výjimku. Věcné podmínky obsažené v tomto ustanovení a jeho struktura nasvědčují tomu, že nárok může v každém případě dovozovat pouze osoba, která je při přiznání svého vlastního statusu dosud nezletilá. Dané ustanovení slouží zvláštním zájmům ochrany nezletilé osoby požívající ochrany, které v zásadě existují, pouze dokud je tato osoba nezletilá. Dokonce i pokud by se ale ohledně nezletilosti mělo vycházet z doby podání žádosti o azyl ze strany rodiče, je pro tento účel rozhodná nikoli doba podání žádosti o azyl v materiálním smyslu (§ 13 AsylG), nýbrž je relevantní doba formálního podání žádosti o azyl (§ 14 AsylG). Z hlediska nutnosti podat žádost, stanovené v § 26 odst. 3 první větě AsylG, nepostačuje, že příslušnému orgánu – v tomto případě Spolkovému úřadu pro migraci a uprchlíky – je žádost o azyl pouze

známa. Podmínkou přiznání je (formální) žádost, kterou lze účinně podat pouze u příslušného orgánu.

II

- 6 Řízení o tomto sporu je třeba přerušit. Podle článku 267 SFEU musí být Soudnímu dvoru Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) předložena žádost o rozhodnutí o předběžných otázkách uvedených ve výroku tohoto usnesení. Tyto otázky se týkají výkladu čl. 2 písm. j) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. 2011, L 337, s. 9, opr. Úř. věst. 2017, L 167, s. 58; dále jen „směrnice 2011/95/EU“).
- 7 1. Ve vnitrostátním právu se právní posouzení řídí zákonem o azylu (AsylG) [omissis].
- 8 Právní rámec projednávaného sporu, který je v souladu s tím rozhodný, tvoří následující ustanovení vnitrostátního práva:

§ 13 AsylG

(1) O žádost o azyl se jedná, pokud lze z písemně, ústně nebo jinak projevené vůle cizince seznat, že na spolkovém území hledá ochranu před politickým pronásledováním nebo žádá o ochranu před vyhoštěním nebo jiným nuceným navrácením do státu, ve kterém mu hrozí pronásledování ve smyslu § 3 odst. 1 nebo vážná újma ve smyslu § 4 odst. 1.

[...]

§ 14 AsylG

(1) Žádost o azyl se podává pobočce Spolkového úřadu [pro migraci a uprchlíky], pod níž spadá přijímací středisko příslušné pro přijetí cizince.
[...]

§ 26 AsylG

[...]

(2) Dítěti osoby, které byl udělen azyl, které je v době podání své žádosti o azyl nezletilé a svobodné, se na žádost udělí azyl, pokud udělení azylu dotčenému cizinci nelze napadnout opravným prostředkem a toto udělení azylu nelze odejmout nebo zrušit.

(3) Rodičům nezletilé svobodné osoby, které byl udělen azyl, nebo jiné dospělé osobě ve smyslu čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95/EU se na žádost udělí azyl, pokud

1. udělení azylu osobě, které byl udělen azyl, nelze napadnout opravným prostředkem,
2. rodina ve smyslu čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95/EU existovala již ve státě, ve kterém je osoba, které byl udělen azyl, politicky pronásledována,
3. vstoupili na území před udělením azylu osobě, které byl udělen azyl, nebo žádost o azyl podali neprodleně po vstupu na území,
4. udělení azylu osobě, které byl udělen azyl, není třeba odejmout nebo zrušit a
5. náleží jim právo péče o dítě, kterému byl udělen azyl.

Na sourozence nezletilé osoby, které byl udělen azyl, kteří jsou v době podání své žádosti o azyl nezletilí a svobodní, se věta první body 1 až 4 použije obdobně.

[...]

(5) Na rodinné příslušníky ve smyslu odstavců 1 až 3 osob požívajících mezinárodní ochrany se odstavce 1 až 4 použijí obdobně. Udělení azylu se nahrazuje přiznáním postavení uprchlíka nebo doplňkové ochrany. [...]

[...]

§ 77 AsylG

(1) Ve sporech vedených na základě tohoto zákona soud vychází ze skutkového a právního stavu, který existuje v době konání posledního jednání; pokud je rozhodnutí vydáno bez jednání, je rozhodná doba vydání rozhodnutí. [...]

[...]

- 9 2. Předběžné otázky jsou relevantní pro rozhodnutí v projednávané věci a vyžadují objasnění ze strany Soudního dvora.
- 10 2.1. Předběžné otázky jsou relevantní pro rozhodnutí o požadavku žalobce, aby mu byl na základě § 26 odst. 5 ve spojení s odst. 3 první větou AsylG jakožto rodiči nezletilé svobodné osoby požívající ochrany přiznán status doplňkové ochrany.
- 11 Žalobce je ve smyslu § 26 odst. 5 první věty AsylG rodinným příslušníkem podle § 26 odst. 3 první věty AsylG a ve smyslu § 26 odst. 3 první věty AsylG otcem, a

tedy rodičem svého svobodného syna. Tento syn požívá doplňkové ochrany ve smyslu § 26 odst. 3 první věty AsylG a článku 18 směrnice 2011/95/EU. Přiznání statusu doplňkové ochrany nelze napadnout opravným prostředkem (§ 26 odst. 3 první věta bod 1 AsylG). V souladu s § 26 odst. 3 první větou bodem 2 AsylG daná rodina ve smyslu čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95/EU existovala v Afganistánu jakožto státě, v němž je uvedený syn vystaven reálné hrozbě, že utrpí vážnou újmu ve smyslu článku 15 směrnice 2011/95/EU. Žalobce rovněž vstoupil na území před tím, než byl jeho syn uznán za osobu, která má nárok na doplňkovou ochranu (§ 26 odst. 3 první věta bod 3 AsylG). Závěru, že uznání syna za osobu požívající doplňkové ochrany je třeba odejmout nebo zrušit (viz § 26 odst. 3 první věta bod 4 AsylG) nasvědčuje právě tak málo indicií jako existenci důvodů pro vyloučení podle § 26 odst. 4 první věty a § 4 odst. 2 AsylG, týkajících se osoby žalobce.

- 12 Žádost žalobce, aby mu jakožto rodiči byla přiznána doplňková ochrana, by tedy byla úspěšná, pokud byl dotčený syn v době, která je rozhodná pro její posouzení, nezletilý ve smyslu § 26 odst. 3 první věty AsylG a žalobci ve smyslu § 26 odst. 3 první věty bodu 5 AsylG náleželo právo péče o tohoto syna.
- 13 Ustanovení § 26 odst. 3 AsylG má sloužit k provedení čl. 23 odst. 2 směrnice 2011/95/EU [omissis]. Podle tohoto ustanovení členské státy zajistí, aby rodinní příslušníci osoby požívající mezinárodní ochrany, kteří sami nesplňují podmínky pro získání takové ochrany, měli nárok na výhody uvedené v člancích 24 až 35 směrnice 2011/95/EU, podle vnitrostátních postupů, a pokud je to slučitelné s osobním právním postavením rodinného příslušníka. Pojem „rodina“ a tedy i pojem „rodinný příslušník“ ve smyslu vnitrostátního právního základu jsou na základě výslovného odkazu uvedeného v § 26 odst. 3 první větě bodě 2 AsylG vymezeny podle čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95/EU. Podle čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95/EU k „rodinným příslušníkům“ osoby požívající mezinárodní ochrany, pokud je tato osoba nezletilá a svobodná, patří mimo jiné otec, pokud se v souvislosti se žádostí o mezinárodní ochranu zdržuje ve stejném členském státě a tato rodina existovala již v zemi původu. Ze znění tohoto ustanovení není jednoznačně zřejmé, jaká doba je rozhodná pro posuzování nezletilosti osoby požívající mezinárodní ochrany a zda a popřípadě v jakých mezích postavení otce jakožto rodinného příslušníka přetrvává i poté, co osoba požívající mezinárodní ochrany dosáhla zletilosti.
- 14 2.2 Předběžné otázky vyžadují objasnění ze strany Soudního dvora.
- 15 a) Podstatou první předběžné otázky předkládajícího soudu je, z jaké doby je za takových okolností, jako jsou okolnosti projednávaného případu, třeba vycházet pro účely posouzení otázky, zda je osoba požívající ochrany „nezletilá“ ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95/EU.
- 16 Vnitrostátní judikatura doposud zčásti – v souladu se zásadou uvedenou v § 77 AsylG, která obecně platí ve vnitrostátním azylovém procesním právu – i ohledně nezletilosti osoby požívající ochrany vychází z doby vydání rozhodnutí o žádosti

o azyl podané rodičem (která také podle německé koncepce provedení příslušné směrnice vždy směřuje k ochraně rodiny, která je z hlediska právních účinků totožná, odvozená). Část judikatury naopak považuje za dostačující, že osoba požívající ochrany byla dosud nezletilá v době, kdy rodič podal žádost o azyl. V tomto ohledu se při odůvodnění většinou vychází z požadavků stanovených unijním právem, a i přes to, že tato otázka není upravena, se na mezinárodní ochranu rodičů přenáší výslovné stanovení rozhodné doby u odvozené mezinárodní ochrany dětí (viz § 26 odst. 2 AsylG).

- 17 Ze znění čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95/EU v tomto ohledu v kontextu přiznání doplňkové ochrany rodiči nelze vyvodit jednoznačné závěry. Okolnost, že čl. 2 písm. j) třetí odrážka směrnice 2011/95/EU [v německém znění] výslovně rozlišuje mezi časem minulým (ohledně přiznání mezinárodní ochrany a existence rodiny v zemi původu) a časem přítomným (ohledně pobytu, odpovědnosti za osobu požívající ochrany a nezletilosti), by mohla nasvědčovat tomu, že ohledně nezletilosti osoby požívající ochrany je třeba vycházet z nějakého aktuálního okamžiku, například z doby vydání rozhodnutí o žádosti rodiče (o azyl). Rovněž požadavek souvislosti mezi žádostí osoby požívající ochrany o azyl a pobytem rodinného příslušníka v hostitelském členském státě by mohl nasvědčovat tomu, že pro posouzení nezletilosti osoby požívající ochrany je rozhodný nejdříve nějaký okamžik po zahájení pobytu daného rodinného příslušníka. Z hlediska systematiky směrnice to může naznačovat i připomenutí rodinných příslušníků žadatelů o azyl, kteří je „doprovázejí“ v bodě 16 druhé větě odůvodnění směrnice 2011/95/EU, jakož i zásada (zachování) celistvosti rodiny zakotvená v článku 23 a v bodě 18 druhé větě odůvodnění směrnice 2011/95/EU. Zásady ochrany nejlepšího zájmu dítěte, rovného zacházení a právní jistoty, jakož i užitečného účinku unijního práva mohou z teleologického hlediska obecně svědčit v neprospěch posuzování nezletilosti k okamžiku, kdy řízení již značně pokročilo. V případě cizinců, kteří v době vydání rozhodnutí již dosáhli zletilosti, však přiznání doplňkové ochrany rodiči, který se k nim připojil, již objektivně není vhodné k prosazování nejlepších zájmů dítěte.
- 18 První předběžná otázka a rovněž další otázky se vztahují na situaci, ve které rodinnému příslušníkovi požívajícímu ochrany, od něhož se má odvodit status ochrany, nebylo přiznáno postavení uprchlíka, nýbrž mu byl přiznán pouze status doplňkové ochrany. Pro účely určení rozhodné doby lze v tomto ohledu rozlišovat mezi osobou požívající mezinárodní ochrany, které bylo přiznáno postavení uprchlíka (článek 13 a následující směrnice 2011/95/EU), a státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti, kterým byl přiznán status doplňkové ochrany (články 18 a 19 směrnice 2011/95/EU). Ohledně přiznání postavení uprchlíka bod 21 odůvodnění směrnice 2011/95/EU upřesňuje, že přiznání postavení uprchlíka je deklaratorním aktem. Soudní dvůr Evropské unie z této okolnosti ve svém rozsudku ze dne 12. dubna 2018, C 550/16 [ECLI:EU:C:2018:248], body 53 a násl., vydaném k čl. 2 písm. f) směrnice 2003/86/ES dovedl, že při splnění hmotněprávních podmínek existuje po podání žádosti o mezinárodní ochranu podle kapitoly II směrnice 2011/95/EU subjektivní právo na přiznání postavení uprchlíka, a to ještě před tím, než v tomto ohledu bylo

přijato formální rozhodnutí, takže z hlediska práva na sloučení rodiny stanoveného v čl. 10 odst. 3 písm. a) směrnice 2003/86/ES nemůže být relevantní okamžik, kdy příslušný vnitrostátní orgán formálně přijme rozhodnutí o přiznání postavení uprchlíka dotčené osobě. Bez ohledu na otázku, zda lze judikaturu vydanou k definici uvedené v čl. 2 písm. f) směrnice 2003/86/ES přenést na definici uvedenou v čl. 2 písm. l) směrnice 2011/95/EU, která má téměř totožné znění, nebo na celistvost rodiny, kterou je třeba zachovávat podle článku 23 směrnice 2011/95/EU, schází pro přiznání doplňkové ochrany srovnatelný bod odůvodnění, který potřebné přiznání koncipuje jako (čistě nebo primárně) deklaratorní akt. Ve prospěch rozlišování mezi vazbou na ochranu uprchlíků, u které nelze vyloučit, že z důvodu (nadále) trvajících rodinného pouta dojde k rozšíření cíleného pronásledování na rodinné příslušníky, a vazbou na přiznání doplňkové ochrany může dále hovořit okolnost, že v těchto případech rodič usiluje o odvození doplňkové ochrany rodiny od ochrany přiznané svému dítěti, aniž by sám tvrdil, že existují závažné důvody domnívat se, že pokud by se vrátil do země svého původu, byl by vystaven reálné hrozbě, že utrpí vážnou újmu uvedenou v článku 15 směrnice 2011/95/EU; domněnka, že dojde k rozšíření pronásledování souvisejícímu s rodinnými vztahy, právě v těchto případech zpravidla není důvodná.

- 19 b) Pro případ, že první předběžná otázka bude zodpovězena v tom smyslu, že pro posouzení nezletilosti je rozhodná doba podání žádosti směřující k udělení mezinárodní ochrany, a to ať již ze strany osoby požívající ochrany, či rodinného příslušníka, slouží předběžná otázka 2. a) k objasnění navazující otázky, zda je jako dobu podání žádosti nutno brát v potaz dobu vznesení žádosti v materiálním smyslu nebo dobu formálního podání žádosti o azyl.
- 20 Článek 6 odst. 2 první věta směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60; dále jen „směrnice 2013/32/EU“) rozlišuje mezi učiněním a podáním žádosti o mezinárodní ochranu. Dotčené ustanovení členským státům ukládá, aby zajistily, aby osoba, která učinila žádost o mezinárodní ochranu, měla příležitost podat žádost co možná nejdříve. Článek 6 odst. 3 směrnice 2013/32/EU členským státům umožňuje nařídít, aby se žádosti o mezinárodní ochranu podávaly osobně nebo na určitém místě. Výjimku z pravidla stanoveného v čl. 6 odst. 3 směrnice 2013/32/EU zakládá čl. 6 odst. 4 směrnice 2013/32/EU [rozsudek Soudního dvora ze dne 26. července 2017, C-670/16 (ECLI:EU:C:2017:587), Mengesteab, bod 101]. Podle tohoto ustanovení se bez ohledu na čl. 6 odst. 3 směrnice 2013/32/EU žádost o mezinárodní ochranu považuje za podanou, jakmile ji příslušné orgány dotyčného členského státu obdrží od žadatele nebo, pokud tak stanoví vnitrostátní právo, jakmile o ní obdrží úřední zápis. V souladu s čl. 6 odst. 2 až 4 směrnice 2013/32/EU nevyžaduje žádost o azyl v materiálním smyslu podle § 13 odst. 1 AsylG žádnou určitou formu, zatímco žádost o azyl podle § 14 odst. 1 první věty AsylG musí být zásadně formálně podána u příslušné pobočky Spolkového úřadu pro migraci a uprchlíky. Teprve na základě formálního přijetí žádosti o azyl ze

strany příslušné pobočky se tato žádost stává součástí spisu a předmětem správního řízení ve věci azylového práva.

- 21) Ve prospěch posuzování nezletilosti v době formálního podání žádosti by mohla svědčit okolnost, že článek 6 směrnice 2013/32/EU členským státům umožňuje stanovit, že žádost je nutno podat formálně, a pouze jim ukládá, aby podání žádosti umožnili co možná nejdříve, aniž by v tomto ohledu stanovil konkrétní lhůtu. Ačkoli tudíž nejsou stanoveny minimální, obvyklé ani maximální lhůty [*omissis*], musí však být formální podání žádosti umožněno neprodleně, tedy bez zbytečného dokladu. Není však nepochybné, zda zaměření se na podání žádosti činí žádost zásadám rovného zacházení a právní jistoty, jakož i *effet utile*.
- 22) c) Pokud se pro účely posuzování nezletilosti osoby požívající ochrany musí v rozhodující míře vycházet z doby vstupu rodinného příslušníka ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95/EU na území nebo z doby podání žádosti o azyl z jeho strany, je cílem předběžné otázky 2. b) objasnit, zda to platí i pro případ, že v této době dosud nebylo rozhodnuto o žádosti o ochranu, kterou podala osoba požívající ochrany, která byla [na jejím základě] později uznána za osobu požívající doplňkové ochrany.
- 23) d) Cílem předběžné otázky 3.a) je další upřesnění obecně platných podmínek uvedených v čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95/EU, podle nichž se dotčený rodinný příslušník v souvislosti se žádostí o mezinárodní ochranu musí zdržovat ve stejném členském státě a tato rodina musela existovat již v zemi původu.
- 24) V tomto ohledu je třeba objasnit, jaké věcné požadavky čl. 2 písm. j) třetí odrážka směrnice 2011/95/EU v takové situaci, jako je situace v projednávané věci, klade na „souvislost“ se žádostí o mezinárodní ochranu, na „pobyt“ ve stejném členském státě a na „existenci“ dané rodiny „již“ v zemi původu. Zejména je v tomto ohledu třeba objasnit, zda v hostitelském členském státě muselo dojít k obnovení rodinného života ve smyslu článku 7 Listiny základních práv Evropské unie mezi osobou požívající ochrany a rodinným příslušníkem, v tomto případě rodičem, nebo zda pro uznání za rodinného příslušníka postačuje pouhý současný pobyt osoby požívající ochrany a dotčeného rodinného příslušníka v hostitelském členském státě.
- 25) Podle znění čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95/EU je nasnadě vykládat význam znaků „pobyt v souvislosti se žádostí o mezinárodní ochranu“ a „existence této rodiny již v zemi původu“ tak, že pouhý současný pobyt osoby požívající ochrany a jeho rodinného příslušníka v hostitelském členském státě není dostačující. Požadavek existence rodiny již v zemi původu je založen na domněnce, že s blízkostí členů nukleární rodiny k dění v zemi původu, které je relevantní z hlediska ochrany, je zpravidla spojeno rovněž případné vlastní ohrožení dotčeného rodinného příslušníka (viz bod 36 odůvodnění směrnice 2011/95/EU). Tímto směrem by rovněž mohlo ukazovat systematické uspořádání směrnice, ohledně kterého je třeba brát zřetel na článek 23 a body 16, 18 a 19 odůvodnění směrnice 2011/95/EU. Článek 23 odst. 1 směrnice 2011/95/EU slouží zachování celistvosti

rodiny. Článek 23 odst. 5 směrnice 2011/95/EU rozšiřuje oblast působnosti tohoto článku nad rámec rodinných příslušníků uvedených v čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95/EU na jiné blízké příbuzné, kteří žili společně jako součást dané rodiny v době, kdy opouštěli zemi původu, a kteří byli v té době plně nebo z velké části závislí na osobě požívající mezinárodní ochrany. Z obou ustanovení lze dovodit, že účelem článku 23 směrnice 2011/95/EU je zejména ochrana závislých členů rodiny, především nezletilých dětí. Za účelem uskutečnění tohoto cíle ochrany dotčené ustanovení zvyhodňuje rovněž další rodinné příslušníky, na které se vztahuje. Toto chápání daného ustanovení by mohlo mít oporu v bodech 18 a 19 odůvodnění směrnice 2011/95/EU. Bod 18 odůvodnění směrnice 2011/95/EU členské státy nabádá, aby se řídily především zásadou nejlepších zájmů dítěte a odkazuje v tomto ohledu zejména na zásadu celistvosti rodiny. Podle bodu 19 odůvodnění směrnice 2011/95/EU je nezbytné rozšířit obsah pojmu „rodinní příslušníci“ s přihlédnutím k různým konkrétním okolnostem vztahu závislosti a věnovat zvláštní pozornost prosazování nejlepších zájmů dítěte. Rovněž bod 16 odůvodnění směrnice 2011/95/EU, podle něhož směrnice usiluje o zajištění plného dodržování lidské důstojnosti a práva na azyl u žadatelů o azyl a jejich rodinných příslušníků, kteří je „doprovázejí“, nebrání výkladu, který předpokládá obnovení celistvosti rodiny za skutečného výkonu rodičovské zodpovědnosti v nejlepším zájmu dítěte; předkládající senát přitom neopomíjí, že slovo „doprovázejí“ umožňuje i širší výklad [k chápání pojmu „doprovázení“ v kontextu právních předpisů o občanství Unie (*omissis*) viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. července 2015, C-218/14 (ECLI:EU:C:2015:476), Singh a další, bod 54]. Z teleologického hlediska ledac osvědčuje tomu, že čl. 2 písm. j) třetí odrážka směrnice 2011/95/EU omezením pojmu „rodinní příslušníci“ na členy úzké rodiny (rodiče a jejich nezletilé děti), vytvořením „souvislosti se žádostí o mezinárodní ochranu“ a vazbou na „existenci této rodiny v zemi původu“ předpokládá obnovení rodinného života mezi členy dané rodiny ve smyslu článku 7 Listiny základních práv Evropské unie. Článek 7 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán ve spojení s povinností zohlednit nejvlastnější zájem dítěte, uznanou v čl. 24 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie, přičemž je třeba přihlédnout k nutnosti, aby dítě udržovalo pravidelné osobní vztahy s oběma rodiči, vyjádřené v čl. 24 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie [rozsudek Soudního dvora ze dne 6. prosince 2012, C-356/11 a C-357/11 (O. a S., ECLI:EU:C:2012:776), bod 76]. Rodinný život se nad rámec existence právních vazeb vyznačuje faktickou celistvostí rodiny [viz rozsudek ESLP ze dne 2. listopadu 2010, č. stížnosti 3976/05 (CE:ECHR:2010:1102JUD000397605), Şerife Yiğit v. Turecko, bod 93] a výrazným rodinným poutem mezi rodiči a jejich nezletilými dětmi [*omissis*]. Okolnost, že by se i v případě, že účel pobytu rodiče, podávajícího žádost, v hostitelském členském státě podle okolností konkrétního případu přinejmenším také nesměřoval k převzetí odpovědnosti za nezletilé dítě požívající ochrany, vycházelo ze plnění podmínek uvedených v čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95/EU, by v tomto ohledu z pohledu předkládajícího soudu vyvolávala pochybnosti.

- 26 Předběžná otázka 3. b) navazuje na předběžnou otázku 3. a) a jejím cílem je objasnění doby rozhodné pro posuzování obnovení rodinného života ve smyslu

článku 7 Listiny základních práv Evropské unie mezi osobou požívající ochrany a dotčeným rodičem v hostitelském členském státě.

- 27 Z pohledu předkládajícího soudu by sotva bylo v souladu s cíli čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95/EU uvedenými výše pod písmenem d), pokud by se žadatelé o azyl mohli za účelem odůvodnění svého postavení rodinného příslušníka bez jakéhokoli časového omezení dovolávat obnovení rodinného života. Znak „v souvislosti se žádostí o mezinárodní ochranu“ by v tomto ohledu mohl nasvědčovat tomu, že čl. 2 písm. j) směrnice 2011/95/EU předpokládá, že k obnovení faktické celistvosti rodiny musí dojít v určité lhůtě po vstupu na území.
- 28 Slova „odpovídá“ a „je [...] nezletilá“ uvedená v čl. 2 písm. j) třetí odrážce směrnice 2011/95/EU navíc naznačují, že osoba požívající ochrany musela být v době, která je rozhodná z hlediska obnovení celistvosti rodiny v hostitelském členském státě, dosud nezletilá ve smyslu čl. 2 písm. k) směrnice 2011/95/EU.
- 29 f) Prostřednictvím čtvrté předběžné otázky má být objasněno, zda žadatel o azyl na základě dosažení zletilosti osobou požívající ochrany a s tím spojeného zániku odpovědnosti za osobu, která je nezletilá a svobodná, pozbývá postavení rodinného příslušníka ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95/EU.
- 30 Článek 2 písm. j) třetí odrážka směrnice 2011/95/EU stanoví, že otec osoby požívající mezinárodní ochrany je rodinným příslušníkem, pokud je tato osoba nezletilá, uvedený otec se v souvislosti se žádostí o mezinárodní ochranu zdržuje ve stejném členském státě a tato rodina existovala již v zemi původu. Vazba postavení rodinného příslušníka na období nezletilosti osoby požívající ochrany, vymezené v čl. 2 písm. k) směrnice 2011/95/EU, jakož i ochrana nejlepších zájmů dítěte sledovaná čl. 2 písm. j) třetí odrážkou směrnice 2011/95/EU by mohly nasvědčovat tomu, že postavení otce jakožto rodinného příslušníka ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95/EU zaniká zletilostí osoby požívající ochrany.
- 31 Pokud by postavení otce osoby požívající ochrany jakožto rodinného příslušníka ve smyslu čl. 2 písm. j) třetí odrážky směrnice 2011/95/EU v zásadě trvalo i poté, co dotčené dítě dosáhlo zletilosti, je třeba objasnit, zda toto postavení – nad rámec situace, kdy došlo k ukončení pobytu otce v hostitelském členském státě nebo zániku práva dítěte na ochranu – zaniká v určitém okamžiku nebo pokud nastane určitá okolnost.
- 32 [*omissis*] [Oprávnění k předložení žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce]

[*omissis*]